ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΜΑΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΡΟΥΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟΝ

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 18ην Μαρτίου συνέρχεται ἐν Ἀθήναις τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Ἡ σχετικὴ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία καταρτίζεται ἤδη ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν ἐπιτροπῶν τῶν τεσσάρων Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰουλίου εἰς Πτλέντ τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Τὰ θέματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθῇ ἡ προσεχὴς ὁ/νομικὴ διάσκεψις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ναυτιλιακά, ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ τραπεζητικὴ συνεργασία, συγκοινωνιακὰ κλπ. Ὡς πρὸς τὴν διδηροδρομικὴν συνεργασίαν θὰ ἀποφασισθῇ καὶ ὁ καθορισμὸς χαμηλοῦ τιμολογίου κομίστρων κλπ. Θὰ ἐξετασθοῦν ἐπίσης τὰ πορίσματα τῆς συγκληθείσης τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς Ἀθήνας διασκέψεως τῶν διοικητῶν τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῶν τεσσάρων Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Ἕτερον θέμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ οἰκονομικὸν Συμβούλιον, εἶναι καὶ ἡ συνεργασία τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν διὰ τὴν διευκόλυνσιν καὶ τὴν «ἀλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τοῦ Διαβαλκανικοῦ Τουρισμοῦ. Τὸ Συμβούλιον θὰ ὁρίσῃ ἐπίσης τὴν ἕδραν τῆς Τουριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἕδραν τῆς ναυτιλιακῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν θαλασσίων Διαβαλκανικῶν συγκοινωνιῶν αὕτη ὁρίσθη ἤδη ἐν Πειραιεῖ, λίαν δὲ προσεχῶς πρόκειται νὰ συσταθῇ εἰς τὴν γείτονα καὶ τὸ προβλεπόμενον μόνιμον γραφεῖον ὅπερ θὰ ἀποτελῇ τὸ ὄργανον τῆς ναυτιλιακῆς διαβαλκανικῆς ἐπιτροπῆς.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀπὸ σήμερον τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ ἰδιαιτέρα συμφωνία ἡ συναφθεῖσα τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἐν Βουκουρεστίῳ μεταξὺ τῶν διειθύνσεων ΤΤΤ τῆς Γιουγκοσλαυΐας Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Τουρκίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν Κρατῶν αὐτῶν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομεῖα. Δυνάμει τῆς συμφωνίας ταύτης ἱδρύεται ἕνωσις τῶν ταχυδρομείων τῶν πέντε ἀναφερθεισῶν χωρῶν.

ΚΟΣΜΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ θὰ παρουσιάσῃ ἐφέτος ὁ χορὸς τῶν Συντακτῶν ὁ ὁποῖος θὰ δοθῇ τὴν 11ην Μαρτίου εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Δὲν γράφενται συνήθη λόγια ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς πραγματικότητος. Θὰ παρουσιασθῇ κάτι τὸ πρωτοφανές, κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ἴδουν ἰδὴ οἱ Πατρινοί. Διότι δὲν θὰ εἶνε μόνον χορός, δὲν θὰ εἶνε μία ἐπιλεκτὴ κοσμικὴ συγκέντρωσις, ἀλλὰ καὶ ἕνα ἐκπαγλὸν θέαμα. Περισσότερα θὰ ἀναγγείλωμεν συντόμως.

ἐκ νέου ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ ἡρθη ὁ νομικὸς σύνδεσις τῆς δραχμῆς πρὸς τὸν χρυσόν, ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1933 ἡ δραχμὴ προσηυξήθη ἐν τῇ πράξει πρὸς τὸ ἐλβετικὸν φρῶγκον καὶ ἀπομένος συνεδέθη οὐσιαστικῶς πρὸς τὸν χρυσόν. Πράγματι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1936 ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς ἔναντι τοῦ χρυσοῦ ἐλάχιστα διεκυμάνθη.

»Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου δμως τοῦ 1936, ὁπότε τὰ Κράτη τοῦ συνασπισμοῦ χρυσοῦ, ἐγκατέλιπον τὴν παλαιὰν ἰσοτιμίαν τοῦ νομίσματός των πρὸς τὸν χρυσὸν καὶ ἀφήρησαν ἀνὲν νομισματικὴν ἀξίαν, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐν ἀπολύτῳ συμφέρον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξομοίωσις τῶν νομισμάτων τῆς δραχμῆς πρὸς τὸν χρυσὸν θὰ ἦτο καὶ ἀσκοπὸς καὶ ἀπαιτοῦσα διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

»Ὅθεν ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1936 ἀπόφασις τῆς Τραπέζης. Δι' ἧς ἡ δραχμὴ τὸ λοιπὸν συνέδεται μὲ τὴν ἀγγλικὴν λίρα καθορισθείσης σταθερᾶς ἰσοτιμίας μεταξὺ ταύτης καὶ ἐκείνης. Συνέπεια τῆς νέας ταύτης ἀποφάσεως εἶναι ὅτι ἡ δραχμὴ παραμένει σταθερὰ ἔναντι τῆς λίρας, κυμαίνεται δὲ ἔναντι τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν λοιπῶν νομισμάτων, τῶν μὴ παρακολουθούντων τὴν λίραν, ἀναλόγως τῆς διακυμάνσεως τῆς λίρας πρὸς τὸν χρυσὸν καὶ τὰ λοιπὰ νομίσματα.

Ἡ νέα αὕτη πολιτικὴ ἐκρίθη ἐπιβαλλομένη πρὸς πλησιεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἡ ἀγγλικὴ λίρα, ἀποτελοῦσα τὸ ἐπικρατέστερον τῶν διεθνῶν νομισμάτων, ἔχει γίνει δεκτὴ ὡς νομισματικὴ βάσις, δι' ἧς ρυθμίζονται αἱ συναλλαγαὶ καὶ ἐκφράζονται αἱ τιμαὶ τῶν ἐμπορευμάτων εἰς μέγα τμῆμα τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας. Δύναται ἄρα νὰ θεωρηθῇ ὡς σταθερωτέρα παρὰ ὁ χρυσὸς βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας νόμισμα μικρᾶς μὲν χώρας, ἀγούσης ὅμως σπουδὴν ἐπαφῆς μὲ τὴν διεθνῆ ἀγοράν, θὰ ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ στηριχθῇ.

Τέλος ἀναλύει ἐν λεπτομερείᾳ τοὺς ὅκρους λογαριασμοὺς τοῦ ἰσολογισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ συνέλευσις ἐπικυρώνει παμψηφεί.

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΟΒΙΕΔΟ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΤΩΠΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΗΡΕΜΙΑ Η ΜΑΔΡΙΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΤΙΣΤΗ ΕΠΙ ΠΟΛΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατὰ τὰ ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Βιζκάϊας τηλιματα, εἰς ὅλους σαν τοὺς τομεῖς ἐπικρατεῖ ἠρεμία. Πολλοὶ δὲν τὴν ἐπιστεύθησαν ἐπιθεμένοι οἱ ἐρυθροὶ ἐχρησιμοποίησαν καὶ ἐδημιούργησαν ρήγματα εἰς ὅλα τὰ ἐθνικιστικὰ ἔρυθρα ἐπιθέματα. Βάσκων ἐστάλησαν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων.

Τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπέπασαν κατὰ οἰκεῖα τὴν ἐπιστεύθησαν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐρυθρόνων.

Εἰς τὸ Ν. μέτωπον αἱ ἐπιχειρήσεις περιορίζονται εἰς ἐκκαθάριαν τοῦ ἐδάφους.

Τέλος ἀγγέλλεται ἐκ Σεβίλλης ὅτι ὁ Ντελένο ἐδήλωσεν ὅτι ὁ λόφος Πικορὸ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ἐθνικῶν οὔτινος οὐδέποτε τὸν ἀπώλεσαν. Ὁ στρατηγὸς διέψευσεν ἐπίσης τὰς πληροφορίας τῶν ἐρυθρῶν περὶ τοῦ Ὀβιέδο καὶ προσέθεσεν:

—Ἡ ἀπώλεια τῆς Μαλάγας καὶ τὸ ἀδύνατον νὰ διασπάσουν τὰς γραμμάς μας εἰς τὰ διάφορα μέτωπα ἤγαγον τοὺς Μαρξιστὰς εἰς τὸ νὰ μεταβίβουν διάφορα ὑφέδη. Αἱ ἐπιθέσεις τῶν ἐρυθρῶν εἰς τὸ δόρειον μέτωπον δὲν εἶχον ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ ἐπιβραδύνουν ἐπί τινας ἡμέρας τὴν πτῶσιν τῆς Μαδρίτης. Ἀλλ' ἀντέσασας ἤτις προβάλλεται εἰς αὐτὴν θὰ εἶναι βραχεῖας διαρκείας.

Τέλος ἀνακοινοῦται ἐκ Σαλαμάγκας ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Βαλέντζιας ἀπέστειλαν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς κοινότητας ζητοῦσαι νὰ πληροφορηθοῦν ἐπειγόντως πόσοι πρόσφυγες δύνανται νὰ ἐξοικονομηθοῦν εἰς αὐτάς.

Εἰς Βαλέντζιαν ἔχουν συγκεντρωθῇ πλέον τῶν 800.000 ἀτόμων, ἐδημιουργήθη δὲ ζήτημα στέγης δεδομένου ὅτι ὁ μόνιμος πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἀριθμεῖ τὰ 200.000.

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΣΟΔΕΙΑΣ ΣΙΤΟΥ ΤΑ ΑΝΦΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κατεβλήθη ἐφέτος ἐξαιρετικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου, ἤτις προβλέπεται, ἐὰν βεβαίως συνεχισθοῦν εὐνοϊκαὶ καιρικαὶ συνθῆκαι, κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς.

Διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων ἐπετεύχθη ἡ ἔντασις τῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου ἐπὶ νέων ἐκτάσεων καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βελτίωσις τῆς καλλιεργείας τούτου πρὸς αὔξησιν τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων.

Τὰ ἐν λόγῳ μέτρα συνίστανται εἰς τὴν διὰ γεωπόνων ἐπιβολὴν διαπιαδαγώγησιν τῶν γεωργῶν καὶ εἰς τὴν διάδοσιν ἀπάνων τῶν ἀναμιμβιβήτου ὀφελιμότητος καλλιεργητικῶν ἐργασιῶν. Αἱ καλλιεργητικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν δ δδοσιν τῶν ὁτοίων κατεβλήθη ἰδιαιτέρα προσπάθεια, εἶναι ἡ χρησιμοποίησις καταλλήλων καὶ ἀποδοτικῶν ποικιλιῶν σίτου. Εἰς ἐδρεῖαν κλίμακα ἐχρησιμοποιήθη τελείως ὑγιεῖς καὶ ἀπολυμασμένος σπόρος.

Μεγάλη ὡσαύτως χρησιμοποίησις ἔγινε χημικῶν καὶ ὀργανικῶν λιπασμάτων, κατόπιν πλήρους ἐρεύνης τῶν λιπαντικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐδαφῶν κατὰ περιφερείας.

Ἰδιαιτέρα σημασία ἀπεδόθη καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους καὶ δὴ εἰς τὴν διενέργειαν βαθυτέρων ἀρδωσεων. Ἐπετεύχθη ἐπίσης ἡ διάδοσις τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας βαστζομένης εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Πρὸς συστηματικωτέραν δμως καὶ ἐντονωτέραν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν, λειτουργοῦν εἰς τὰ κυριώτερα σιοπαραγωγικὰ κέντρα εἰδικοὶ σταθμοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πέντρο Βελτιώσεως Σιτοκαλλιεργείας» ἀποτελοῦντα τοὺς πυρῆνας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἔς ασστὸν τούτων, περιλαμβάνει 50.000—200.000 στρέμματα καλλιεργιτικῆς ἐκτάσεως καὶ ἀπασχολεῖ 3 γεωπόνους οἵτινες διὰ τῆς διαρκοῦς καὶ ἀμέσου ἐπαφῆς μὲ τοὺς γεωργοὺς ἐπιδιώκουν τὴν διάδοσιν τῶν ἐνδεδειγμένων ἐργασιῶν. Τὰ κέντρα ταῦτα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ πλήρους συλλογῆς τῶν νεωτάτων τύπων γεωργικῶν ἐργαλείων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν ὁποδειγματικὴν ἐτέλεσιν τῶν διφόρων προσδευτικῶν ἐργασιῶν.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Σχολιάζουσα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθησαν οἱ κ. κ. Μπάλντουΐν καὶ Πλύμουθ, ὅπως δι-καιολογήσουν τοὺς βρεττανικοὺς ἐξοπλισμούς, ἡ «Δπλωματική καὶ Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Δὲν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν σαφῆ ἰδέαν περὶ τῶν σκοπῶν, οἵτινες ἐπιδιώκονται διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ, οὔτε ἐννοοῦμεν καὶ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον λαμβάνονται τὰ ἀμυντικὰ αὐτὰ μέτρα. Ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐτηρήθη τοσαύτη σαφήνεια, ὥστε καὶ ἡ χόρα νὰ ἡσυχάσῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ παρασχεθῇ ἡ δέουσα καλὴ ἐντύπωσις, μετὰ λύπης παρατηρεῖται ὅτι ἐκτὸς πολιτικῆς τῶν ἀγγλικῶν ἐξοπλισμῶν, ἐλλείπει ἡ σαφήνεια αὐτῆ.

»Δέον νὰ σημειωθῇ—προσθέτει τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον—ὅτι οἱ μὴ ἐκθέτοντες σαφῆς τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης πολιτικῆς τῶν, οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἔχουν νὰ μέμφωνται διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ, οὔτε ἐν